

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

BOGATUL NEMILOSTIV ȘI SĂRACUL LAZĂR (Ortodoxie, Fapte, Mântuire)

DUMINICA A 22-A DUPĂ RUSALII

(Bogatul nemilostiv
și săracul Lazăr)

SF. SFINȚIȚI MC.
ACHEPSIMA, IOSIF ȘI AITALA;
AȘEZAREA MOAȘTELOR
SF. MARE MC. GHEORGHE ÎN LIDA

În primul rând ne intrigă imaginea unui bogat insensibil, care se bucură de bunătățile sale fără să se gândească la lipsurile și durerile unui sărman de la poarta lui, Lazăr cel flămând și plin de bube, căruia câinii îi țineau companie, nicidecum oamenii. Înțelegem că pentru purtarea sa nesăbuită, bogatul a ajuns în iad, iar sărmanul Lazăr a ajuns în Rai. Lazăr se veselea iar bogatul se chinuia plin de remușcări. Este un moment în care trebuie să reflectăm la modul cum trebuie să ne comportăm și noi ca să nu cădem în aceeași capcană existențială.

Dar prin această pildă suntem încredințați de alte câteva realități pe lângă care trecem nepăsători. În primul rând, trebuie să conștientizăm că suntem trecători în această viață. Cu toții vom muri, indiferent cât de pricopsiți sau lipsiți suntem, realitate necontestată nici de atei, realitate primordială a omului chemat la veșnicie, dar nu în acest veac, ci în veacul viitor.

Pe urmă trebuie să realizăm că toate bunătățile de care ne bucurăm în această viață sunt de la Dumnezeu. Nu am venit cu ele „de acasă”. Cu nimic nu am venit aici pe pământ și nimic nu vom lua cu noi. Trecători și pelerini suntem în această viață. De aceea trebuie să fim mulțumitori și altruști în această viață, ca să fim iubiți de Dumnezeu și să primim în dar bucuria vieții celei veșnice, Raiul. Îmi aduc aminte de cuvântul unui părinte duhovnicesc din Sfântul Munte Athos, care ne-a zis celor de față: „Mulțumirea către Dumnezeu pentru toate asigură harul Său și atrage bunătățile și binecuvântările Sale”.

Ne aflăm
în Duminica a 22-a
după Rusalii,
zi în care am ascultat
pericopa evanghelică
de la Luca,
capitolul 16,
care ne-a relatat
pilda despre
un bogatul nemilostiv
și săracul Lazăr.
Multe realități
și înțelesuri
duhovnicești
desprindem
din cele expuse
de Mântuitorul
Iisus Hristos.

Din pildă înțelegem că pentru fiecare faptă comisă în această viață vom primi din partea lui Dumnezeu răsplată sau osândă. Înțelegem că Dumnezeu ne iubește pe toți și pe toți ne cheamă la mântuire după atotștiința și divina Sa Pronie, pe unii mai avuți, pe alții mai nevoiași, pe fiecare după numărul talanților dăruiți. Toți suntem persoane diferite, oameni cu conștiințe, cu drepturi și responsabilități în virtutea cărora vom fi judecați dacă ne-am achitat de ele sau nu.

Iubirea de Dumnezeu și față de aproapele sunt capitale pentru existența noastră veșnică, trăită în bucurie sau chin, după felul cum am ales să exprimăm în faptă iubirea și altruismul oglindite în Evanghelie.

Desprindem faptul că ne așteaptă Judecata lui Dumnezeu pentru toate faptele noastre, căci dobândirea Raiului sau iminența iadului are legătură cauzală directă cu faptele noastre. Predestinația absolută din Teologia Protestantă care infirmă importanța faptelor bune în vederea mântuirii este contrazisă de

Mântuitorul Hristos prin această pildă. De asemenea, Mântuitorul demontează și concepția specifică Teologiei Romano - Catolice conform căreia în afară de Rai și Iad mai există un alt loc purificator, Purgatoriul, prin care trece sufletul din Iad în Rai. Ambele teorii, Catolică și Protestantă, sunt false și distructive pentru concepția omului autonom, progresist și răzvrătit care consideră că se poate mântui în stare de nepăsare, indiferență, nelucrare sau apraxie.

Ortodoxia afirmată de Mântuitorul Hristos e sfântă și mântuitoare. Să luăm aminte la realitățile exprimate în această pildă căci altminteri riscăm să ajungem în postura bogatului nemilostiv care, chinuindu-se greu în văpaie, cerșea milă de la cei ancorați în Adevăr, milă de care nu a mai putut avea parte, tardivă îndrăznire. Astfel, să trăim în ascultare de duhovnic, în adevărul evanghelic mântuitor și în fapte bune, condiții indispensabile pentru mântuirea sufletelor noastre. ✿

Pr. Adrian Chiriță

SOBORUL SF. ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL ȘI AL TUTUROR CEREȘTILOR PUTERI

Sărbătoarea se ține de cincisprezece secole, la origine fiind o prăznuire a Sf. Arhanghel Mihail, se pare sfințirea unei biserici din Constantinopol cu hramul Sf. Arhanghel Mihail. Mai apoi sfera sărbătorii a fost lărgită, cinstindu-se și Sf. Arhanghel Gavriil. În final, sărbătoarea a devenit o zi de prăznuire a tuturor cetelor îngerești.

Sf. Arhanghel Mihail este unul dintre cei care i-au vestit lui Lot pierirea Sodomei și Gomorei. I s-a arătat lui Iacov când fugea de mânia fratelui său Isav și a vrăjitorului Valaam, care voia să blesteme poporul Israel. Tot el este cel care a venit și l-a întărit pe Iosua, fiul lui Navi, înainte de începerea cuceririi Canaanului.

Sf. Arhanghel Gavriil este binevestitorul Nașterii Domnului și al celui mai important proroc: Sfântul Ioan Botezătorul. El i-a

Este o sărbătoare dedicată îngerilor, a cărei denumiri complete este „Soborul mai-marilor Arhistrategi (căpetenii) Mihail și Gavriil și al tuturor puterilor cerești celor fără de trupuri”. În data de 8 noiembrie prăznuim deci toate cetele îngerești.

tâlcuit prorocului Daniel viziunile; a vestit nașterea Fecioarei Maria, a hrănit-o pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu în Sfânta Sfințelor și a prăvălit piatra de la ușa mormântului Mântuitorului și a șezut deasupra ei.

Tradiția ne spune cum Sf. Arhanghel Mihail a pus capăt revoltei îngerilor răi. Când Satana a căzut împreună cu cei care l-au urmat în răzvrătirea lui, Sf. Arhanghel Mihail ar fi spus: „Să luăm aminte! ...la ce au pățit cei ce erau împreună cu noi zidiți și cum se împărțeau cu noi din dumnezeiasca lumină. Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor și din înălțime au fost aruncați jos, în adânc.” Îndată, toate cetele îngerești au început să cânte cântare de laudă Sfintei Treimi. Această conglăsuire a sfinților îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; „căci împreună și cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime.” (din Viețile Sfinților pe luna noiembrie).

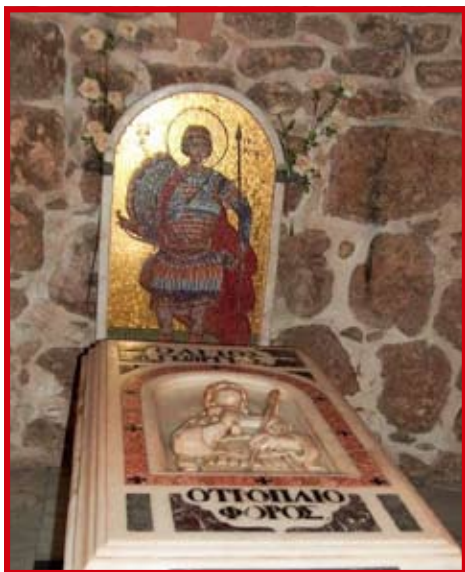
În ierarhia cerească, arhanghelii sunt numai o ceată. Sunt de fapt trei triade, adică trei grupuri de câte trei. Cea mai de sus triadă este cea a serafimilor, heruvimilor și tronurilor cerești; a doua este a stăpânilor, domniilor și puterilor; mai jos, începătoriile, arhanghelii și îngerii. Cei de sus, triada din apropierea Sfintei Treimi, în iconografie

sunt înfățișați fără trup omenesc. Serafimii și heruvimii sunt înfățișați cu șase aripi, heruvimii și cu ochi mulți, iar tronurile, ca niște cercuri ca de foc, cu aripi, plini de lumină și de văpaie (semnul dragostei), care slujesc lui Dumnezeu. Ceilalți, arhanghelii și îngerii, toți, când s-au arătat în istoria neamului omenesc, totdeauna au purtat trup omenesc. Așa apar și Sf. Arhanghelii Mihail și Gavriil.

În primele secole, cultul îngerilor a fost un subiect destul de controversat, pentru că, de pildă gnosticii aveau un cult exagerat pentru aceștia, considerându-i intermediari obligatorii între Dumnezeu și oameni. Păgânii confundau divinitățile locale cu îngerii. Iar la evrei, secta esenienilor refuza închinarea directă la Dumnezeu, rugându-se îngerilor. De aceea Sf. Apostol Pavel le va spune colosenilor: „Nimeni să nu vă smulgă biruința printr-o prefăcută smerenie și printr-o fățarnică închinare la îngeri, încercând să pătrundă în cele ce n-a văzut și îngâmându-se zadarnic cu închipuirea lui trupească.” (Col. 2, 18)

În Biserica Ortodoxă, cultul sfinților îngeri s-a dezvoltat armonios și prezintă mai multe forme de exprimare: invocarea puterii lor în rugăciuni, consacrarea unei zile pe săptămână (luni), slujbe speciale (Acatiste, Canoane), rugăciuni și imne, biserici închinare lor și sărbători rânduie în cinstea lor. ✿

Așezarea moaștelor Sf. Mare Mucenic Gheorghe în Lida

militară, Sf. Gheorghe s-a făcut remarcat prin faptele de arme. Deși Dioclețian emite în anul 303 un decret împotriva creștinilor, Sf. Gheorghe alege să-și mărturisească public credința creștină. Împăratul dă ordin ca sfântul să fie întemnițat și supus torturii pentru a-și renega credința. Loviri cu sulita, lespezile de piatră așezate pe piept, trasul pe roată, groapa cu var, încălțăminte cu cuie, băutura otrăvită, bătaia cu vâna de bou și toate celelalte torturi nu reușesc însă să-l facă să renunțe la credința sa.

Martorii suferințelor Sf. Gheorghe, uimiți de puterea sa de a rezista la durere, au renunțat la credința în zeități păgâne, îmbrățișând creștinismul. O dovadă a sfințeniei sale o reprezintă o minune săvârșită de Sf. Gheorghe în timpul întemnițării sale. Atingând trupul unui

deținut mort din celula sa, acesta a înviat, convingându-l astfel chiar pe împărateasa Alexandra, soția lui Dioclețian, să se creștineze. Sf. Gheorghe respinge oferta împăratului de a-i acorda înalte onoruri în schimbul renunțării la creștinism, iar Dioclețian ordonă decapitarea Sf. Gheorghe.

Robul său, luând trupul Sfântului, îl duce în Palestina, unde îl îngroapă cu mare cinste și evlavie. În vremea marelui împărat Constantin, cei care-l iubeau pe Mucenicul Gheorghe au zidit o biserică frumoasă în Lida. Ridicând sfântul său trup l-au adus în biserică. Iar sfințirea bisericii s-a făcut pe 3 noiembrie.

Toți cei care se închină cu credință Sfântului primesc nenumărate daruri, iar în fiecare an la 3 noiembrie se prăznuiește aducerea moaștelor Sf. Mucenic Gheorghe. ✿

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe s-a născut în Capadocia, într-o familie creștină, și a trăit în timpul domniei împăratului Dioclețian. S-a înrolat în armata romană și, parcurgând ierarhia

NOI HOTĂRĂRI ALE SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

În ziua de vineri, 25 octombrie 2024, în Aula Magna „Teoctist Patriarhul” din Palatul Patriarhiei, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, s-a desfășurat ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

După încheierea alegerilor de Arhiepiscop Ortodox Român al Marii Britanii și Irlandei de Nord și de Episcop Ortodox Român al Irlandei și Islandei, Sfântul Sinod a adoptat o serie de hotărâri referitoare la pastorația românilor din țară și din afara granițelor dintre care enumerăm următoarele:

❖ Anul 2026 a fost declarat „Anul Omagial al pastorației familiei creștine” și „Anul Comemorativ al sfințelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, cuvivoase, soții și mame)” în Patriarhia Română.

❖ Au fost aprobate principalele evenimente propuse pentru pregătirea,

organizarea și desfășurarea Anului Centenar 2025, când se vor împlini 140 de ani de la recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române și 100 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rang de Patriarhie.

❖ A fost aprobată înscrierea în Sinaxarul Sinodal al Bisericii Ortodoxe Române a Sfântului Mucenic Lup din Tesalonic, cu zi de pomenire în 27 octombrie.

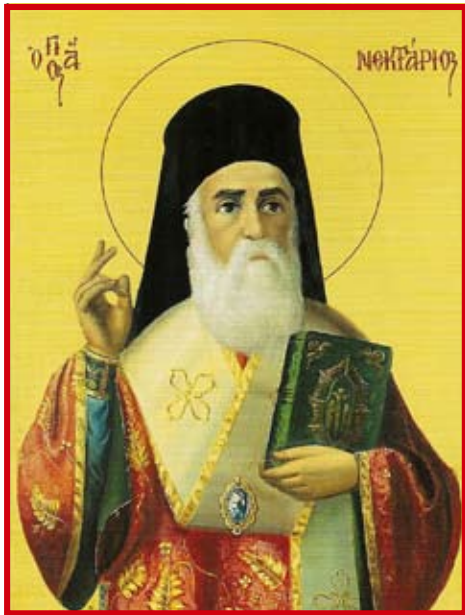
❖ Au fost aprobate textele sinaxarelor, troparelor, condacelor și slujbelor celor 16 Sfinți canonizați în ședința Sfântului Sinod din 11-12 iulie 2024.

❖ A fost aprobată completarea alineatului 4 al articolului 134 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române prin precizarea că retragerea pentru totdeauna din activitatea clericală a preoților și diaconilor are aceleași efecte eclesiale ca și caterisirea.

❖ A luat act cu regret de faptul că autoritățile ucrainene au amânat nejustificat, patermenneprecizat, recunoașterea juridică a Asociației religioase „Biserica Ortodoxă Română din Ucraina”, deși aceasta din urmă îndeplinește toate condițiile solicitate de legislația ucraineană în vigoare, și a aprobat continuarea demersurilor către autoritățile publice centrale din România și Ucraina pentru soluționarea acestei solicitări legitime. **(Biroul de Presă al Patriarhiei Române) ❖**

Sfântul Nectarie Taumaturgul, vindecătorul de cancer

Cunoscut nu numai în Grecia, dar și în întreaga lume, Sfântul Nectarie de la Eghina, fost mitropolit de Pentapole, director al școlii teologice Rizarios și ctitorul mănăstirii de maici „Sfânta Treime” din insula Eghina, este iubit de credincioșii români. Moaștele sale se află în multe biserici din țară, în București cel mai vizitat loc fiind Măn. Radu Vodă. Săptămâna aceasta, în preajma praznicului Sf. Nectarie va avea loc aici un mare pelerinaj.

mănăstirii Nea Moni, fiind călugărit la 7 noiembrie 1876, sub numele de Lazăr. Un an mai târziu devine diacon. Mai târziu, la tunderea în marele și îngerescul chip al schimniciei, va primi numele de Nectarie, pe care l-a purtat toată viața.

Mitropolit de Pentapole

În anul 1885, după terminarea facultății de teologie din Atena, Sf. Nectarie este luat de patriarhul Sofronie ca ucenic la Alexandria. Este hirotonit preot și apoi, în 1889, mitropolit de Pentapole, o veche eparhie ortodoxă din Libia superioară. Slujește ca secretar al Patriarhiei și ca predicator la biserica Sf. Nicolae din capitala Egiptului, devenind un iscusit slujitor și povătuitor de suflete.

Începe să fie invidiat de ceilalți ierarhi și slujitori ai Patriarhiei Alexandriei, aceștia vorbindu-l de rău către patriarh, cum că dorește să-i ia locul. La 3 mai 1890, în urma unei ordonanțe date de patriarhul Sofronie, este eliberat din cinstea arhierască în care se afla, permițându-i-se să slujească mai departe în biserica Sf. Nicolae. După o lună însă, la 11 iunie 1890, părintele Nectarie primește de la patriarh o scrisoare prin care i se cere

să părăsească Egiptul. Cerându-și iertare de la toți - cu toate că nu greșise nimănui cu nimic - dovedind o adâncă smerenie, sfântul se supune dând slavă lui Dumnezeu.

Predicator, director de școală teologică, ctitor de mănăstire

Se retrage la Atena în luna august a anului 1890, sărac, defăimat de ai săi și nebagat în seamă, având toată nădejdea numai în Dumnezeu și în rugăciunile Maicii Domnului. Singur, disprețuit, în mari lipsuri materiale, se va dedica treptat activității de predicator, profesor și mai apoi director al unei școli teologice. Reușește să formeze duhovnicește mulți tineri iubitori de Hristos, pe care îi hrănește cu cuvintele Sfintei Evanghelii și cu scrierile Sfinților Părinți. De asemenea face slujbe misionare în parohiile din jurul Atenei.

În anul 1904, la cererea mai multor călugărițe, fondează mănăstirea „Sfânta Treime” din insula Eghina, rânduind aici viață desăvârșită de obște, după tradiția Sfinților Părinți. Se retrage definitiv aici în decembrie 1908, la vârsta de 62 de ani, când își dă demisia din postul de director al școlii teologice.

Anastase pe numele său de botez s-a născut la 1 octombrie 1846 în Silivria, Tracia, într-o familie săracă, dar foarte evlavioasă. Părinții săi se numeau Dimos și Maria Kephala. La vârsta de 14 ani a pleacă la Constantinopol ca să lucreze și să învețe carte. Studiază teologia și scrierile Sfinților Părinți și începe să-L descopere pe Hristos în inima sa prin rugăciune, citirea cărților sfinte și cugetarea la cele dumnezeiești.

În anul 1866, la vârsta de 20 de ani, Sf. Nectarie pleacă în insula Chios ca să predea ca învățător. Chemat de Hristos în viața monahală, intră în obștea

S-a învrednicit de harul Duhului Sfânt

Pentru viața sa înaltă, Dumnezeu l-a învrednicit de harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta, mulți bolnavi și săraci aleargă la biserica mănăstirii din Eghina și cer ajutorul lui. Mai ales după primul război mondial, numeroși săraci și bolnavi, lipsiți de orice ajutor, vin la el ca la părintele lor sufleteș. Sf. Nectarie dă poruncă maicilor din mănăstirea sa să împartă la cei lipsiți toate alimentele și le îndeamnă să nu-și facă griji pentru ele, căci Dumnezeu, prin mila Sa, îi hrănește pe toți. Iar cei bolnavi se vindeau cu rugăciunile fericitului Nectarie, căci se învrednicise de darul facerii de minuni.

Într-o vară, fiind mare secetă în insula Eghina, cu rugăciunile Sf. Nectarie a venit ploaie din belșug și au rodit țarinile, încât toți s-au îndestulat de hrană. De aceea, toți cinsteau pe Sf. Nectarie ca pe un păstor și vas ales al Duhului Sfânt și urmau întru toate cuvântul lui. Sf. Nectarie era foarte smerit și blând și nu căuta cinste de la nimeni. În timpul liber lucra la grădina mănăstirii, îmbrăcat într-o haină simplă, încât toți se foloseau de tăcerea și smerenia lui.

Pe lângă multe sale ocupații duhovnicești, Sf. Nectarie a scris și a redactat mai multe scrieri teologice de morală și de istorie a Bisericii, intrând astfel în tradiția Sfinților Părinți din patria sa, împotriva influențelor occidentale care asaltau țările ortodoxe.

Simțindu-și sfârșitul aproape, pe când făcea un pelerinaj cu icoana Maicii Domnului în insula Eghina, Sf. Nectarie a descoperit ucenicilor săi că în curând va pleca la Hristos. Apoi, îmbolnăvinduse, a fost dus la un spital din Atena. El a răbdător cu tărie toată boala și ispita, așteptând cu bucurie ceasul ieșirii sale din această viață.

Plecarea la Domnul și canonizarea sa

După o lungă și tăcută suferință, în seara zilei de 8 noiembrie 1920, Sf. Nectarie a trecut la cele veșnice. Și tot atunci, cu intenția de a-i schimba hainele, maicile au așezat pe patul alăturat vesta neagră de lână cu care fusese îmbrăcat în spital peste picioarele unui bolnav paralizat într-un accident. Iar picioarele acestuia - inerte și lipsite de viață - au început să se miște din nou. Își dădea seama că omul sfânt, pe care mai mult de o lună de zile l-a avut lângă el, care îi dăduse atâta curaj și speranță, acum îi dăruise și cel din urmă și mai neprețuit dar: vindecarea.

Este înmormântat în mănăstirea sa de către ieromonahul iconar Sava, care mai târziu îi pictează prima icoană. După

mai bine de douăzeci de ani, trupul său s-a aflat în mormânt întreg și nestricat, răspândind bună mireasmă. La 3 septembrie 1953, sfintele sale moaște sunt scoase din mormânt și așezate în biserica mănăstirii din Eghina, pentru cinstire și binecuvântare. Iar în anul 1961, Sinodul Bisericii din Grecia, văzând numeroasele minuni care se făceau la moaștele sale, l-au declarat sfânt, cu zi de prăznuire la 9 noiembrie, devenind astfel cel mai venerat Sfânt din această binecuvântată țară ortodoxă.

Pe mulți oameni Sfântul iubirii i-a ajutat să depășească legile firii ce par imuabile, vindecând boli de nevindecate. „Doctore, credeți în Dumnezeu?” a fost răspunsul dat de Paraskiva din Atena atunci când a fost întrebată cum s-a vindecat de cancer. „Aceasta este o minune. Am fost în insula Eghina, m-am uns cu ulei sfințit de la candela Sf. Nectarie. M-am rugat fierbinte și iată-mă!” Iar medicala spus: „Într-adevăr, numai o putere divină ar fi putut dizolva acel chist canceros. Este o minune. Văd că ești perfect sănătoasă și toate analizele o confirmă. Mare lucru!”

A plecat în veșnicie Tănase Constantinescu

A trecut la cele veșnice vrednicul de pomenire Tănase Constantinescu. S-a născut la 6 decembrie 1935, în comuna Marsilieni, jud. Ialomița.

A fost un om vrednic, cuminte, cu mult bun simț. O conștiință vie, pe care s-a sprijinit Biserica și neamul.

A lucrat timp de 35 de ani la Întreprinderea Electromontaj București, de unde s-a și pensionat.

A lăsat în biserica noastră un loc gol și un loc de pomenire.

Căsătorit cu doamna Aurora, familia Constantinescu a fost binecuvântată de Dumnezeu cu doi copii.

A fost un bun credincios, practicant, un bun cunoscător al învățăturilor Bisericii și un mare sprijinitor al activității misionar-filantropice a parohiei noastre. Familia dânsului a sprijinit mult activitatea bisericii Șerban Vodă.

Domnul Tănase Constantinescu era senin, fără să se bage în lucrurile mă-

Multe mărturii se cunosc despre minunile Sf. Nectarie din întreaga lume. „Aici s-a rostit multă rugăciune!” repeta medicul, constatând vindecarea de cancer a unei monahii din Măn. Buna Vestire din Patmos. Și medicul adăuga: „A avut loc o mare minune!” Și, într-adevăr, după ultimele rezultate ale biopsiei s-a constatat vindecarea totală a cancerului.

Om asemenea nouă, aproape ca timp și spațiu, Anastasie a devenit, prin modul cum și-a asumat încercările vieții, Sfântul Nectarie. Vas sfințit și devenit lucrător, Sfântul Nectarie este un dar al lui Dumnezeu pentru oameni.

Credincioșii se închină la moaștele Sf. Nectarie și la mormântul său, dar și în toate bisericile din lume la care părțile din sfintele sale moaște au fost dăruite. Mii de minuni face acesta zilnic, căci prietenii lui Dumnezeu, sfinții, nu încetează să dăruiască ce au primit și ei în dar: sfințenie și har lucrător. Iar noi ne apropiem de ei în rugăciune și în închinarea cu evlavie la icoana și moaștele lor, străduindu-ne însă să trăim viață bineplăcută lui Dumnezeu, după poruncile Sale. ❖

runte ale acestei lumi trecătoare. Își vedea de ale sale.

Pleacă acum având conștiința că și-a făcut datoria față de toți. Dumnezeu să-l păstreze în partea binecuvântărilor săi, iar pomenirea lui să fie din neam în neam! ❖

Părintele Dinu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 3-10 NOIEMBRIE 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 03.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr) Utenia, Sf. Liturghie
Miercuri 06.11	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 07.11	1730-19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Vineri 08.11	08 ⁰⁰ -11 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	†) Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavril și al tuturor puterilor cerești Utenia, Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 09.11	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 10.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 25-a după Rusalii (Pilda samariteanului milostiv) Utenia, Sf. Liturghie